L'ESO ARRIBA A LLAGOSTERA

El Butlletí - 15

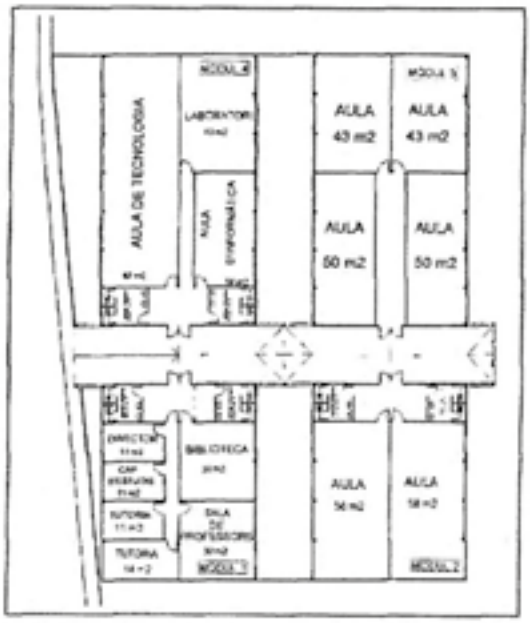

A l'esquerra, la ubicació de l'IES a la Urbanització de Can Gotarra. A la dreta, el plànol de les les aules prefabricades

L'ajut psicològic a l'alumne

Un altre dels punts conflictius al parer dels professors és el que fa referència al suport psicològic a l'alumne. Pel que sembla, de moment l'IES de Llagostera no comptarà amb la presència de cap psicopedagog ni psicoterapeuta. La raó d'això és que Ensenyament marca un mínim nombre de nens amb problemàtica greu. Si l'institut no arriba a aquest mínim (com és el cas del de Llagostera) es considera que no són necessaris aquests ajuts, ja que la plantilla de professors se'n pot fer càrrec. El problema rau en el fet que un psicopedagog no només és útil en casos molt greus, sinó que pot servir de gran ajut per orientar alumnes que puguin tenir problemes en aspectes concrets de la seva educació, sense arribar a ser casos extrems. I aquests ja no són tan escassos. És per això que el professorat ha dit que pressionarà el que calgui per aconseguir un professional d'aquest camp.

El que sí que hi haurà és el que s'anomena Equip d'Assessorament Pedagògic, que no és més que un psicòleg que treballa conjuntament amb els professors a l'hora de dissenyar estratègies educatives.

Tots aquests problemes -que són similars als IES d'arreu- i els que sorgeixin amb posterioritat s'hauran d'anar solucionant sense descuidar-se de la tasca real que allà s'hi ha de dur a terme: l'educació dels nois i noies de Llagostera. En aquest aspecte cal aplaudir la feina de l'equip directiu del centre. Un grup de professors i professores joves -d'altra manera hagués estat gairebé impossible- que han hagut d'empassar-se l'orgull en vàries ocasions per haver d'assumir tasques com la de supervisar el treball dels constructors de les aules, transportar mobles, reunir-se i fer cursets de reciclatge en mesos de vacances, donar conferències als pares,... tot això sense que per llei se'ls obligués a res. Es tracta de gent que ja gaudien d'un lloc de treball fix, sense cap necessitat doncs de complicar-se la vida. Per què, doncs, ho han fet? Ells afirmen que és la il·lusió de començar una cosa nova, avorrits de l'antic sistema educatiu que no els oferia massa motiu de satisfacció personal. Aquests professors creuen fermament en els principis d'aquesta nova reforma educativa, tot i que deixen molt clar que els resultats dependran molt de la voluntat dels propis professors. És d'esperar, doncs, que transmetin aquest entusiasme a uns alumnes i a uns pares ara per ara una mica desconcertats pel factor novetat que comporta tota reforma.